

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 98 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Fortrinsret i Høsten for Aaret 1943 for Gæld, der stiftes af Ejere og Brugere af Landbrugsejendomme til Anskaffelse af Saasæd, Frø, Kunstgødning og Læggekartofler.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 716).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 98 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Støtte for Bekæmpelse af Kvægtuberkulose m. m.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 717).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 98 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1943 til 31. Marts 1944.

Forhandlingen genoptoges.

Christiani: Jeg beder det høje Ting undskylde, at jeg paa dette sene Tidspunkt af Finanslovdebatten tager Ordet, men Grunden er den, at jeg i forrige Uge har maattet holde en Række Møder ovre i min Valgkreds i Randers Amt, Møder, som længe havde været planlagt og nu ikke kunde op-sættes længere.

Tiden berettiger ikke til at tale efter de gamle partipolitiske Linier, fordi disse næppe mere kan fastholdes og sandsynligvis heller ikke vil blive det efter Krigen. Det er ikke blot Forsvarssagen, der jo tidligere har givet Anledning til saa megen Diskussion, som fremtidig maa ses under helt nye og i Dag ukendte Synsvinkler, men ogsaa Handelspolitikken vil sikkert forme sig paa anden Maade, og selv om vi altid bør stræbe mod en Politik efter ydre og indre liberale Linier, er jeg dog klar over, at vi næppe i en Aarrække vil komme uden om betydelige Indgreb fra Statsmagtens Side, ikke blot udadtil, men ogsaa — i hvert Fald i en Del Aar — indadtil.

Vor sociale Lovgivning er jo ført længere frem end andre Landes og vil formentlig fortsætte denne Udvikling. Dog vil jeg tro, at vi her af og til er gaaet for vidt, saa at der vil være Anledning til at gøre et Skridt tilbage, hvorom jeg senere skal sige et Par Ord.

Men dernæst har vi en Samlingsregering, og alene denne Omstændighed opfordrer til at lade eventuelle politiske Uenigheder ligge. Vi samler os om det, der ligger os allerstærkest paa Sinde: at lede Landet ud af denne vanskelige Tid med Æren, Friheden og Selvstændigheden i Behold. Og ingen Vej hertil er sikrere end at støtte den Regering, som nu under Finanslovdebatten har faaet Tilslutning fra alle Rigsdagens Partier. Dens Program er nedlagt i den af Regeringen enstemmigt udsendte Erklæring af 11. November, som jeg haaber er kendt af alle danske Statsborgere, ældre som yngre, ogsaa af de ganske unge, og som jeg gaar ud fra at enhver af os føler det som sin første Pligt at efterleve og støtte.

Det Spørgsmaal, som herefter mest optager os, for saa vidt angaar vore indre Forhold, er de Vilkaar, hvorunder de for-